

Perdó per a tots!

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El papa Francesc vol “que la paraula del perdó pugui arribar a tots i que la crida a experimentar la misericòrdia no deixi a ningú indiferent” (MV 19). Per això, la seva “invitació a la conversió es dirigeix amb major insistència a aquelles persones que es troben allunyades de la gràcia de Déu a causa de la seva conducta de vida”. Es tracta d’una invitació a totes les persones que viuen “en el pecat” i s’han allunyat de l’Eucaristia perquè consideren irreversible la seva situació. Esmenta, explícitament, els que pertanyen a algun grup criminal i els promotors o còmplices de corrupció. En el número 18, anunciant l’enviament dels missioners de la misericòrdia, s’ha referit implícitament a aquells que han comés pecats que comporten l’excomunió immediata reservada al Sant Pare.

¿Quins són aquests pecats “reservats”, que en aquest Any Sant, el Sant Pare ha concedit a tots els missioners de la misericòrdia de perdonar? La profanació de las espècies eucarístiques (tirar per terra les hòsties i vi consagrat o el seu robatori o custòdia amb finalitats sacrílegues); l’ús de la violència física contra el Sant Pare; l’absolució del còmplice en un pecat contra el sisè manament (per exemple si un sacerdot té relacions sexuals amb algú i després l’absolt d’aquest pecat en confessió); la violació directa –revelar pecat i pecador- del secret sacramental.

Convé recordar el que ja vaig explicar fa un temps sobre el perdó del pecat d’avortament: durant aquest Any Sant, el Papa ha concedit la facultat d’absoldre el pecat d’avortament a tots els capellans. Aleshores, però, vaig dir una cosa incorrecta, que ara corregeixo: aquest pecat castigat amb excomunió immediata, mai ha estat reservat a la Santa Seu, per la qual cosa, d’acord amb el dret de l’Església, l’aixecament de la pena d’excomunió i la seva absolució ha estat sempre en mans dels bisbes.

Així, doncs, a tots, especialment als qui viuen “en el pecat” i particularment als criminals, corruptes, sacrílegs, als clergues amb doble vida que abusen del sagrament de la reconciliació i als que han trencat el secret sacramental, el Papa ens anuncia: “Aquest és el temps oportú per a canviar de vida! [...] Romandre en el camí del mal és només font d’il·lusió i de tristesa”. Ell està disposat a escoltar-los. Jo també! Sigui quina sigui la vostra situació, si voleu posar la vostra vida damunt de la taula, si cerqueu el camí que de veritat porta a la vida, jo mateix us acolliré i, si us convertiu, us oferiré abundantament la misericòrdia de Déu. M’hi ajudaran, sens dubte, tots els mossens que us atendran aquests dies sants en confessió i especialment els missioners de la misericòrdia de la nostra diòcesi –Mn. Antoni Bonet i Mn. Josep M. Montiu–.

Alguns, des de fa temps, prediquen i creuen en una moral del “sentit comú”: està bé allò que a mi em sembla normal i, per tant, allò que no veig que estigui malament ni és pecat, ni m’he n’he de sentir culpable, ni me n’he de confessar. El Papa, en canvi, ens diu: “la veritable vida és alguna cosa ben diferent del que ara penseu”.

